

Information om opfølgningen på den klage, der er registreret med referencen CHAP(2015)1071 - ajourført i juli 2022

Europa-Kommissionen har modtaget et stort antal klager om den mulige uforenelighed af arbejdsvilkårene for honorære dommere i Italien med forskellige EU-bestemmelser inden for arbejdsret.

Kommissionen har registreret klagerne i det centrale register over klager under referencenummer CHAP(2015)1071.

Den 16. juli 2020 fastslog Domstolen i sag C-658/18 UX¹, at disse honorære dommere skulle have status som arbejdstagere. Den 7. april 2022 mindede Domstolen i sag C-236/20² om sin tidligere dom og fastslog, at hvis honorære dommere befinder sig i en situation, der kan sammenlignes med ordinære dommere, vil de have ret til ligebehandling med hensyn til årlig betalt ferie og social sikring.

Kommissionen besluttede den 15. juli 2021 at indlede en traktatbrudsprocedure ved at sende en åbningsskrivelse til Italien, da landets nationale lovgivning vedrørende honorære dommere ikke var i fuld overensstemmelse med EU's arbejdsret. Efter Kommissionens opfattelse var den italienske lovgivning ikke i overensstemmelse med en række bestemmelser i rammeaftalen, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF om tidsbegrænset ansættelse, rammeaftalen, der er knyttet som bilag til direktiv 97/81/EF om deltidsarbejde, direktiv 2003/88/EF om arbejdstid og direktiv 92/85/EØF om gravide arbejdstagere. Flere kategorier af honorære dommere, dvs. honorære fredsdommere (giudice onorario di pace), æresanklagere (VPO) og honorære dommere ved domstolene (GOT), har ikke status som "arbejdstager" i henhold til italiensk national ret, men betragtes som frivillige, der leverer tjenesteydelser på honorarbasis.

På grund af denne manglende status som arbejdstager nyder de ikke godt af EU's arbejdsret. Dette omfatter manglende ydelser i tilfælde af sygdom, ulykker og graviditet, forpligtelsen til at lade sig registrere hos den nationale sociale velfærdsfond for selvstændige erhvervsdrivende, forskelle i løn og lønvilkår, skattemæssig forskelsbehandling, manglende godtgørelse af sagsomkostninger i forbindelse med disciplinærsager og manglende betalt barselsorlov. De er heller ikke tilstrækkeligt beskyttet mod misbrug i form af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, og de har ikke mulighed for at opnå en passende kompensation for et sådant misbrug. Desuden har Italien ikke indført et system til måling af den daglige arbejdstid for hver enkelt honorære dommer.

Italien vedtog i december 2021 ny lovgivning, som ikke afhjalp disse problemer. Der blev indført nye bestemmelser, der finder anvendelse på visse honorære dommere, og som stadig er problematisk med hensyn til overholdelse af EU-retten. Kommissionen sendte derfor den 15. juli 2022 en supplerende åbningsskrivelse til Italien. Da den omtvistede nationale lovgivning var ændret, var det af proceduremæssige årsager ikke muligt at fremsætte en begrundet udtalelse på dette tidspunkt.

Italien har nu to måneder til at træffe de nødvendige foranstaltninger. Sker dette ikke, kan Kommissionen beslutte at afgive en begrundet udtalelse.

¹ Domstolen, C-658/18, UX mod Governo della Repubblica italiana, ECLI:EU:C:2020:572.

² Domstolen, C-236/20, PG mod Ministero della Giustizia, ECLI:EU:C:2022:263.

Kommissionen vil via dette websted holde klagerne orienteret om opfølgning på deres klager.